

Moartea și Ce Vine După

O scurtă poveste din Lumea Disc De Terry Pratchett

Copyright © Terry Pratchett 2002

Când Moartea îl întâlnește pe filozof, filozoful spuse, cam entuziasmat:

- În acest moment, îți dai seama, sunt și mort și viu.

Dinspre Moarte se auzi un oftat. Unul din ăia, gândi. Iarăși o să fie vorba despre cuantume. Nu putea să sufere să aibe de-a face cu filozofii. Mereu încercau să scape basma curată.

- Vezi tu, spuse filozoful în timp ce Moartea, nemișcat, privea nisipul vieții sale scurgându-se în clepsidră, totul este compus din particule minuscule, care au proprietatea ciudată de a se afla în mai multe locuri în același timp. Dar lucrurile compuse din particule minuscule au tendința de a fi într-un singur loc la un moment dat, ceea ce nu pare în regulă din perspectiva teoriei cuantice. Pot continua?

DA, DAR NU LA NESFÂRȘIT, spuse Moartea. TOTUL ESTE TRECĂTOR. Nu își mută privirea de pe nisipul ce se rostogolea.

- Bun, atunci, dacă suntem de acord că există un număr infinit de universuri, problema e rezolvată! Dacă există un număr infinit de universuri, patul ăsta se poate afla în milioane dintre ele, în același moment!

SE MIȘCĂ?

-Ce?

Moartea indică patul, dintr-o mișcare a capului. Spuse:

ÎL SIMȚI CĂ SE MIȘCĂ?

- Nu, pentru ca există și un milion de versiuni ale persoanei mele. Și... acum vine partea frumoasă... în unele dintre ele nu-s pe cale să mor! Orice e posibil!

Moartea bătu cu degetul în mânerul coasei în timp ce analiza ideea.

ȘI DE FAPT VREI SĂ SPUI CĂ...?

- Păi, nu sunt tocmai pe moarte, așa-i? Nu mai ești chiar așa o certitudine.

Moartea oftă. Spațiul, își spuse. Asta era problema. În lumile veșnic înnnorate nu se întâmpla așa ceva. Dar deîndată ce oamenii vedeau spațiul în toată măreția lui, creierele lor se extindeau ca să-ncerce să-l umple.

- N-avem nici un raspuns, de?, spuse filozoful muribund. Ne simțim un pic de modă veche, așa-i?

ASTA ESTE CU SIGURANȚĂ O GHICITOARE, spuse Moartea. Pe vremuri se rugau, gândi. Totuși, nu fusese niciodată convins de eficiența rugăciunilor. Se mai gândi ceva vreme, apoi spuse:

SI ÎȚI VOI RĂSPUNDE ASTFEL: ÎȚI IUBEȘTI SOȚIA?

- Ce?

DOAMNA CARE TE-A ÎNGRIJIT. O IUBEȘTI?

- Da. Bineînțeles.

ÎȚI POȚI IMAGINA VREO CIRCUMSTANȚĂ ÎN CARE, FĂRĂ CA TRECUTUL TĂU SĂ FIE SCHIMBAT ÎN VREUN FEL, AI RIDICA ACUM UN CUȚIT ȘI AI ÎNJUNGHIA-O? DE EXEMPLU?

- Categorie nu!

DAR TEORIA TA PRESUPUNE CĂ AȘA TREBUIE SĂ FACI. ESTE CÂT SE POATE DE POSIBIL ȚINÂND CONT DE LEGILE FIZICE ALE UNIVERSULUI, ȘI ÎN CONSECINȚĂ TREBUIE SĂ SE ÎNTÂMPLE, ȘI ÎNCĂ DE MAI MULTE ORI. FIECARE MOMENT ESTE UN MILIARD DE MILIARDE DE MOMENTE, IAR ÎN ACELE MOMENTE TOT CE ESTE POSIBIL ESTE INEVITABIL. ÎNTREAGA ETERNITATE, MAI DEVREME SAU MAI TÂRZIU, DEVINE UN SINGUR MOMENT.

- Dar cu siguranță avem libertatea de a alege între-

OARE? TOT CEEA CE SE POATE ÎNTÂMPLA TREBUIE SĂ SE ÎNTÂMPLE. TEORIA TA SPUNE CĂ PENTRU FIECARE UNIVERS CARE SE FORMEAZĂ PENTRU A PRIMI RĂSPUNSUL TĂU NEGATIV TREBUIE SĂ EXISTE UNUL CARE SĂ-ȚI PRIMEASCĂ RĂSPUNSUL AFIRMATIV. DAR TOCMAI AI SPUS CĂ N-AI COMITE NICIODATĂ O CRIMĂ. ÎNSĂȘI ESENȚA COSMOSLUI TREMURĂ ÎN FAȚA NECLINTITEI TALE CERTITUDINI. MORALITATEA TA DEVINE O FORȚĂ LA FEL DE PUTERNICĂ PRECUM GRAVITAȚIA. Și, își spuse Moartea, spațiul are de dat ceva socoteală.

- Țsta a fost sarcasm?

DE FAPT, NU. SUNT IMPRESIONAT ȘI INTRIGAT. IDEEA PE CARE MI-AI PREZENTAT-O DOVEDEȘTE EXISTENȚA A DOUĂ LOCURI CARE PÂNĂ ACUM ȚINEAU DE

MITOLOGIE. UNDEVA, EXISTĂ UN LOC UNDE TOATĂ LUMEA A FĂCUT ALEGEREA CORECTA, ALEGEREA MORALĂ, ALEGEREA CARE A MAXIMIZAT FERICIREA SEMENILOR SĂI. EVIDENT, EXISTĂ PE UNDEVA ȘI RUINA FUMEGÂNDĂ A LUMII CELOR CARE N-AU FĂCUT LA FEL...

- Ei, haide! Știu unde bați, și îți spun de-acum că n-am crezut niciodată în tâmpeniile alea cu Raiul și Iadul!

Camera devenea tot mai întunecată. Strălucirea albăstruie de pe lama coasei Morții începea să devină evidentă.

UIMITOR, spuse Moartea. REALMENTE UIMITOR. DĂ-MI VOIE SĂ-ȚI FAC ALTĂ SUGESTIE: ANUME CĂ NU SUNTEȚI NIMIC ALTCEVA DECÂT O SPECIE MAI NOROCOASĂ DE MAIMUȚE CARE SE CHINUIE SĂ ÎNȚELEAGĂ COMPLEXITĂȚILE CREAȚIEI PRIN INTERMEDIUL UNUI LIMBAJ CARE A EVOLUAT CA SĂ VĂ PERMITA SĂ VĂ SPUNEȚI UNII ALTORA UNDE SUNT FRUCTELE MAI COAPTE?

Respirând cu greu, filozoful reuși să grăiască:

- Nu mai vorbi prostii!

REMARCA MEA NU ERA DISPREȚUITOARE. AVÂND ÎN VEDERE CIRCUMSTANȚELE, AȚI REUȘIT FOARTE MULTE.

- Da, cu siguranță am scăpat de superstițiile depășite!

BRAVO. AȘA TE VREAU. DOREAM NUMAI SĂ FIU SIGUR.

Moartea se aplecă ușor înspre filozof.

ȘI CUNOȘTI TEORIA CONFORM CĂREIA STAREA UNEI PARTICULE ESTE NECUNOSCUTĂ PÂNĂ CÂND NU ESTE OBSERVATĂ? ÎNȚELEG CĂ ADESEA ESTE IMPLICATĂ ȘI O PISICĂ ÎNTR-O CUTIE.

- A, da, sigur, spuse filozoful.

BUN, spuse Moartea. Ultimul fir de lumină dispăru iar Moartea zâmbi.

EU TE VĂD...

"Moartea si ce Vine Dupa" a fost scrisa initial pentru, si a fost publicata pe pagina Timehunt (<http://www.timehunt.com/timehunt.html>), un site de jocuri care contine o serie progresiva de puzzle-uri.